Bo - Torah

Exodus 11:4-12:28

(4) Moses said, "Thus says the LORD: Toward midnight I will go forth among the Egyptians, (5) and every first-born in the land of Egypt shall die, from the first-born of Pharaoh who sits on his throne to the first-born of the slave girl who is behind the millstones; and all the first-born of the cattle. (6) And there shall be a loud cry in all the land of Egypt, such as has never been or will ever be again; (7) but not a dog shall snarl at any of the Israelites, at man or beast—in order that you may know that the LORD makes a distinction between Egypt and Israel. (8) Then all these courtiers of yours shall come down to me and bow low to me, saying, 'Depart, you and all the people who follow you!' After that I will depart." And he left Pharaoh's presence in hot anger. (9) Now the LORD had said to Moses, "Pharaoh will not heed you, in order that My marvels may be multiplied in the land of Egypt." (10) Moses and Aaron had performed all these marvels before Pharaoh, but the LORD had stiffened the heart of Pharaoh so that he would not let the Israelites go from his land. (1) The LORD said to Moses and Aaron in the land of Egypt: (2) This month shall mark for you the beginning of the months; it shall be the first of the months of the year for you. (3) Speak to the whole community of Israel and say that on the tenth of this month each of them shall take a lamb to a family, a lamb to a household. (4) But if

שמות י"א:ד'-י"ב:כ"ח

(ד) וַיָּאמֶר מֹשֶׁה כָּה אַמֵר יִהוָה כַּחַצְת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: (ה) ומת כּל־בָּכוֹר בָּאָרֶץ מָצְרַיִם מְבָּכוֹר פַּרעֹה הַיּשֶׁב עַל־כָּסְאוֹ עַד בָּכָוֹר הַשְּׁפָּחָה אֲשֵׁר אַחַר הַרְחַיִם וַכְּל בָּכְוֹר בָּהֶמֶה: (ו) וְהַיִּתֵה אָעַקָה גָדֹלָה כָּכַל־אָרֶץ מִצְרֵיִם אֲשֶׁר כַּמֹהוּ לְא נָהָלַתָה וְכַמְהוּ לְא תֹסֶף: (ז) וּלְכָל ו בְּגֵי ישראָל לא יחרץ־כּלב לשׁנוֹ למאיש ועַד־בָּהָמֵה לְמַעַן תַּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְּלֵה יִהוֹה בין מִצְרִים וּבֵין יִשְׂרַאֵל: (ח) וְיַרְדוּ כל־עַבדִיך אָלָה אָלַי וָהְשָׁתַּחוּוּ־לִי לְאמֹר צָא אַתַּה וָכַל־הַעָם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֵיךְ וְאַחַרִי־כֵן אָצֵא וַיָּצֵא מֵעָם־פַּרְעָה בַּחַרִי־אַף: (ס) (ט) נַיָּאמֶר יִהנַה אֱל־מֹשֶׁה לא־יִשְׁמַע אַלִיכָם פַּרְעָה לְמַעַן רְבָוֹת מוֹפְתַי בַּאָרֶץ מִצְרֵיִם: (י) וּמֹשֵׁה וָאַהָּרֹן עַשֶּׂוּ את־כּל־הַמֹּפַתִים האַלָּה לפני פַרעה ניתוּק יָהוה אֶת־לֶב פַּרְעָה וְלִא־שָׁלַח אָת־בָּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֶאַרְצְוֹ: (פּ) (א) נַיָּאמֶר יָהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל־אַהֶּרֹן בָּאָרֵץ מִצְרֵיִם לָאמָר: (ב) הַּחָדֵשׁ הַזָּה לָכֵם רָאשׁ חַדַשִּׁים ראשון הוא לכֶם לחדשי השנה: (ג) דַבַּרוּ אַל־כַּל־עַדָת יִשְׂרַאָל לָאמֹר בַּעַשְׂר לַחְדֵשׁ הנה ויקחו להם איש שה לבית־אבת שה לַבַּיָת: (ד) וַאָּם־יִמְעֵט הַבַּיִת מְהַיָּת מְשֵׁה וְלַקָּח הוֹא וּשָׁכֶנֵוֹ הַקַּרֹב אֱל־בֵּיתִוֹ בִּמְכְסֵת נפשת איש לפי אכלו תכסו על־השה: (ה)

the household is too small for a lamb, let him share one with a neighbor who dwells nearby, in proportion to the number of persons: you shall contribute for the lamb according to what each household will eat. (5) Your lamb shall be without blemish, a yearling male; you may take it from the sheep or from the goats. (6) You shall keep watch over it until the fourteenth day of this month; and all the assembled congregation of the Israelites shall slaughter it at twilight. (7) They shall take some of the blood and put it on the two doorposts and the lintel of the houses in which they are to eat it. (8) They shall eat the flesh that same night; they shall eat it roasted over the fire, with unleavened bread and with bitter herbs. (9) Do not eat any of it raw, or cooked in any way with water, but roasted—head, legs, and entrails —over the fire. (10) You shall not leave any of it over until morning; if any of it is left until morning, you shall burn it. (11) This is how you shall eat it: your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it hurriedly: it is a passover offering to the LORD. (12) For that night I will go through the land of Egypt and strike down every first-born in the land of Egypt, both man and beast; and I will mete out punishments to all the gods of Egypt, I the LORD. (13) And the blood on the houses where you are staying shall be a sign for you: when I see the blood I will pass over you, so that no plague will destroy you when I strike the land of Egypt. (14) This day shall be to you one of remembrance: you shall celebrate it as a festival to the LORD throughout the ages; you shall celebrate it as an institution for all time. (15) Seven days you shall eat unleavened bread; on the very first day you shall remove leaven from your houses, for whoever eats leavened bread from the first day to the seventh day, that person shall be cut off from Israel. (16) You shall celebrate a sacred occasion on the first day, and a

שַׂה תָמֵים זַכַר בֶּן־שָׁנָה יִהְיָה לָכֶם מְן־הַכְּבַשִּׁים וּמְן־הַעְזַיִם תַּקָחוּ: (ו) וְהֵיָה לַכֶּם לִמִשְׁמֶּרֶת עֲד אַרְבַּעָה עַשֵּׂר יִוֹם לַחְדֵשׁ הַנָה וְשַׁחַטִּוּ אֹתוֹ כֵּל קָהַל עַדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הַעַרבַּיִם: (ז) וַלַקְחוּ מְן־הַלָּם וְנַתְנֵוּ עַל־שָׁתֵּי הַמָּזוּזָת וְעַל־הַמֵּשִׁקוֹף עַל הַבֵּהִּים אַשֶׁר־יאֹכִלְוּ אֹתֻוֹ בָּהֶם: (ח) וְאָכְלְוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַיָּלָה הָזֶה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּׁוֹת עַל־מִרֹרֶים יֹאכְלֶהוּ: (ט) אַל־תֹּאכְלוּ מִמֵּנוּוּ נַא וּבַשֵּׁל מִבְשֵׁל בַּמַיִם כֵּי אָם־צָלִי־אֵשׁ (י) בַּרעיו ועַל־קרבָּוֹ (י) על־כָּרעיו וְלֹאַ־תוֹתֵירוּ מָמֵנוּ עַד־בָּקר וְהַנֹּתַר מְמֵנוּ עַד־בָּקֶר בַּאֲשׁ תִּשְׂרְפוּ: (יא) וְכַכַה מֹאכִלוּ אתוֹ מתניכם הגרים נעליכם ברגליכם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתָּם אֹתוֹ בִּחִפָּוֹון פֵּסַח הָוּא לִיהוַה: (יב) וִעַבַרְתֵּי בָאֵרֶץ־מִצְרַיִם בַּלִילה הַזָּה וָהַכִּיתִי כל־בַּכוֹר בַּאַרִץ מִצְרַיִם מֶאַדָם וְעַד־בָּהָמָה וּבְכַל־אֵלהֵי מָצְרֵיִם אֲעֲשָׂה שָׁפַטִים אֲנֵי יָהוָה: (יג) וְהַיַה הַרָּם לַכָּם לָאָת עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר אַתֵּם שַׁם וראיתי את־הדם ופסחתי עלכם ולא־יהיה בַבֶם נָגַף לְמַשְׁחִית בָּהַכֹּתִי בָּאֵרֵץ מִצְרֵיִם: (יד) והיה היום הזה לכם לזכרון וסגתם אתו תג ליהוה לדרתיבם חקת עולם תִּחַגָּהוּ: (טו) שָׁבָעַת יַמִים מַצְּוֹת תּאֹבֶּלוּ אֲדְ בַּיִּוֹם הַרָאשׁוֹן תַּשְׁבֵּיתוּ שָּאָר מְבּתִּיכֵם כֵּי ו כַּל־אֹכֵל חַמֵּץ וָנְכָרתָה הַנָּפַשׁ הַהָוּאֹ מישראל מיום הראשו עד־יום השבעי: (טז) וּבַיּוֹם הראשוֹן מַקרא־קָּדָשׁ וּבַיּוֹם הַשָּׁבִיעִּי מִקְרַא־קֹּדָשׁ יִהְיֵה לַכֵם כּל־מַלאכה לא־יֵעשה בהָם אַךְ אַשֵּׁר יַאכֵל לְכַל־נְפֵשׁ הָוּא לְבַדָּוֹ יֵעֲשֵׁה לַכָם: (יז) וּשָׁמַרְתָּם אֶת־הָמַצוֹת בָּי בְּעַצֵם הַיִּוֹם הַוָּה הוצאתי את־צָבאוֹתֵיכָם מַאָרֵץ מִצְרֵיִם וּשְׁמַרַתֵּם אַת־הַיּוֹם הַזֵּה לְדֹרֹתֵיכֵם חָקַת עוֹלָם: (יח) בּרָאשׁן בָּאַרְבּעה עשׁר יִוֹם לַחָּדֶשׁ בַּעָּרֵב תּאֹכָלוּ מַצָּת עַׁד יִוֹם הַאָּחָד וְעֶשָׂרֵים לַחָּדָשׁ בַּעֲרָב: (יט) שָׁבָעַת יַמִּים

sacred occasion on the seventh day; no work at all shall be done on them; only what every person is to eat, that alone may be prepared for you. (17) You shall observe the [Feast of] Unleavened Bread, for on this very day I brought your ranks out of the land of Egypt; you shall observe this day throughout the ages as an institution for all time. (18) In the first month, from the fourteenth day of the month at evening, you shall eat unleavened bread until the twenty-first day of the month at evening. (19) No leaven shall be found in your houses for seven days. For whoever eats what is leavened, that person shall be cut off from the community of Israel, whether he is a stranger or a citizen of the country. (20) You shall eat nothing leavened; in all your settlements you shall eat unleavened bread. (21) Moses then summoned all the elders of Israel and said to them, "Go, pick out lambs for your families, and slaughter the passover offering. (22) Take a bunch of hyssop, dip it in the blood that is in the basin, and apply some of the blood that is in the basin to the lintel and to the two doorposts. None of you shall go outside the door of his house until morning. (23) For when the LORD goes through to smite the Egyptians, He will see the blood on the lintel and the two doorposts, and the LORD will pass over the door and not let the Destroyer enter and smite your home. (24) "You shall observe this as an institution for all time, for you and for your descendants. (25) And when you enter the land that the LORD will give you, as He has promised, you shall observe this rite. (26) And when your children ask you, 'What do you mean by this rite?' (27) you shall say, 'It is the passover sacrifice to the LORD, because He passed over the houses of the Israelites in Egypt when He smote the Egyptians, but saved our houses." The people then bowed low in homage. (28) And the Israelites went and did so; just

שָׁאֶר לָא יִמְצֵא בְּבַתֵּיכֵם כֵּי ו כַּל־אֹכֵל מַחָמֵצת וְנִכְרְתָה הַנֵּפָשׁ הַהָּוֹא מֵעַדָת יִשְׂרָאֵׁל בַּגָּר וּבְאָזַרָח הַאַרֵץ: (כ) כּל־מַחַמֵצַת לְא תֹאַכֵלוּ בָּכֹל מוֹשְבַתִּיכִם תֹאכִלוּ מַצִּוֹת: (פֹ) (כא) וַיִּקְרָא מֹשֵה לכל־זקני ישראל ניאמר אלהם משכו וקהו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הַפָּסַח: (כב) וּלְקַחְתֵּם אֲגַדָּת אֱזֹוֹב וּטָבַלֹתַם ּ בַּדָם אֵשֶׁר־בַּסָף וָהָגַּעְתֵּם אֵל־הַמַּשִׁקוֹף ואַל־שַׁתֵּי הַמַזוּזֹת מוַ־הַדָּם אַשֵׁר בַּסִף ואַפֿם לא תצאו איש מפתח־בּיתוֹ עַד־בְּקֶר: (כג) וְעַבַר יִהנָה ֹ לִנְגְּף אֶת־מִצְרַיִם וָרַאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁחֵי הַמְזוּזָת וּפַסָח יָהוה עַל־הַפָּׁתַח וַלֹא יָתֵּן הַמַּשְׁחִית לַבִּא אֱל־בַּתֵּיכֵם לְנִגְּף: (כד) וּשִׁמַרְתַּם אֵת־הַדָּבָר הַזָּה לְחָק־לְךָּ וּלְבָנֵיךְ עַד־עוֹלַם: (כה) וָהָ<u>יָה כֵּי־תַבְּאוּ אֱ</u>ל־הַאַּׂרֵץ אַשֶּׁר יָתַן יִהוָה לַכָם כַּאַשֵּׁר דְבֵּר וּשְׁמַרְתַּם אָת־הַעֲבֹדֵה הַזְּאֹת: (כו) וָהַיַּה כִּי־יאׁמְרוּ אַלִיכָם בְּנֵיכָם מֵה הַעֲבֹדֵה הַוֹּאֹת לַכֵם: (כז) ואַמַרתַם זַבַח־פַּסח הוא ליהוה אַשֵׁר פֿסח עַל־בַּתַּי בָנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּמִצְרַיִם בְּנַגְפָּוֹ אָת־מִצְרֵיָם וָאֶת־בַּהֵינוּ הָצִיל וַיָּקֹד הַעַם נַיִשְׁתַּחוּוּ: (כח) וַיַּלְכוּ נַיַּעֲשָׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּאֲשֶׁר צָוָה יָהוָה אֶת־מֹשֵׁה וְאַהַרָן כֵּן עַשִׂוּ:

as the LORD had commanded Moses and Aaron, so they did.

